
PLUGAWIĆ SIĘ (7) *vb impf*

się (5), się (2).

W inf a pochylone (prawdopodobnie błąd). ♦ W imp a pochylone. ♦ W pozostałych formach a jasne. praes 3 sg plugawi się (3). ♦ 3 pl plugawią się (1). ♦ fut 3 pl m pers będą się plugawić (1). ♦ imp 2 pl plugawcie się (1). ♦ 3 pl niech się plugawią (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Kalać się moralnie, hańbić się (o ludziach); se polluere PolAnt, Modrz; polli Vulg; se contaminare Modrz (4) :*

plugawić się czym (3): Strzeżcież tedy wstaw moich/ nie nálládując żadney z tych obrzydłości/ kthore przed wami czyniono/ ani fie plugawcie iemi BibRadz Lev 18/30; nierządnicę niech z obozu wygonią/ nierządnicę chęciami niech fie nie plugawią ModrzBaz 113v, 125v.

plugawić się w czym (1): Ani fie będą więcej plugawić w Bálwaniach fwoich/ y w obrzydnościach fwoich/ y we wżyftkich nieprawościach fwoich Leop Ez 37/23.

W charakterystycznych połączeniach: plugawić się nierządnymi chęciami, występkiem łupiestwa i tyraństwa; plugawić się w bałwaniach, w obrzydnościach, w nieprawościach.

2. *Być kalanym, hańbionym (o ziemi); maculari Modrz [czym] (3) : Bo przelaniem krwię ziemią fie plugawi ModrzBaz 79, 144.*

W przeciwstawieniu: »plugawić się ... być oczyszczonym« (1): Ziemią fie niewinną krwią plugawi/ y bez krwię oczyszczona być nie może. SkarKazSej 704a marg.

W charakterystycznych połączeniach: plugawić się niewinną krwią, przelaniem krwię (2).

Synonimy: 1. gorszyć się, kazić się.

Formacje współrdzenne cf PLUGAWIĆ.